

Totruse ratastel ausambad

Kui Virumaa Teatajal palutaks koostada TOP 10 valitseva kolmikliidu totrustest, siis jääks päris hätta kohe. Et kas elektrijaamade erastamine, raudtee erastamine, haldusreform teatud mõõndustega, viimase sügise seaduseelnõud või veel midagi.

Kindlasti kuulub pingeritta ka talvel alanud ja siia maani jätkuv jama reisirongidega ning neid asendavate bussidega. Lugu, mis paljud eestimaalased vihast susisema ajas ja valitsusele kokkuhoiu asemel ilmselt hoopis lisakulutusi tõi. Miinuspunktidest rääkimata.

Lõuna-Eesti mehed kaaluvat kuulu järgi kusagil Karula kandis mälestuskivi avamist. Tekst sellel kivil pidavat olema midagi umbes niisugust: see mälestusmärk siin on

püstitatud transpordiminister Toivo Jürgensoni ja üldse terve vabariigi valitsuse auks, kes lisaks rongiliikluse sulgemisele keerasid kihva meie külatee.

Meie kandis asi õnneks nii hull pole, keset talve maanteid kruusakoormatega ei remonditud. Aga rongi- ja bussiliiklusesse tekitati kaos küll.

Igal hommikul võib Tapa bussijaamas (see on nüüd meelevaldselt valitud paik, neid on tegelikult veel) jälgida, kuidas ratastel totruse ausambad endasse inimesi korjavad või siis neid maha poetavad. Jutt käib muidugi bussidest, mis rongide asemel käiku pandi.

Suurem osa reisijaist on reisimisest loobunud. Seepärast on üksikutel harvadel

isenditel, kes oma laste-pampude-jalgratastega kusagile reisida kavatsevad, suhteliselt lihtne: mõningate pingutustega pressitakse kõik vajaminev pooltühja bussi.

Et kompott täielik oleks, siis kihutab peagi mööda ka tühi või pooltühi rong. Täituvust on temalt palju nõuda, sest ta ju ei peatu enamikus peatustes ja sõidab siis, kui see temale sobilik on. Mitte siis, kui reisi-
jad seda vajaksid.

Aga kannatada pole enam kaua. 1. jaanuaril saame loodetavasti lahti ka bussidest, siis pole enam millegi peale viriseda.

Ostame kõik endale auto või jalgratta, kas või hobuse, ja oleme rahul.